यदा तु भवतः शीलश्रुतरूपवयोगुणान् ।
अशृणोन्नारदादेषा त्वय्यासीत् कृतनिश्चया ॥ १० ॥
तत् प्रतीच्छ द्विजाग्र्येमां श्रद्धयोपाहृतां मया ।
सर्वात्मनानुरूपां ते गृहमेधेषु कर्मसु ॥ ११ ॥
उद्यतस्य हि कामस्य प्रतिवादो न शस्यते ।
अपि निर्मुक्तसङ्गस्य कामरक्तस्य किं पुनः ॥ १२ ॥
य उद्यतमनादृत्य कीनाशमभियाचते ।
क्षीयते तद्यशः स्फीतं मानश्चावज्ञया हतः ॥ १३ ॥
अहं त्वाशृणवं विद्वन्नुद्वाहार्थं समुद्यतं ।
अतस्त्वमुपकुर्वाणः प्राप्तां प्रतिगृहाण मे ॥ १४ ॥
ऋषिरुवाच ॥ वाङ्मुद्वोढुकामो ऽहमप्राप्ता च तवात्मजा ।
आवयोरनुरूपो ऽसावाद्यो वैवाहिको विधिः ॥ १५ ॥
कामः स भूयान्नरदेव ते ऽस्याः पुत्र्याः समाम्नायविधौ प्रतीतः ।
क एव ते तनयां नाद्रियेत स्वयैव कान्त्या क्षिपतीमिव श्रियं ॥ १६ ॥
यां हर्म्यपृष्ठे क्वणदङ्घ्रिशोभां विक्रीडतीं कन्दुकविह्वलाक्षीं ।
विश्वावसुर्न्यपतत् स्वाद्विमानाद्विलोक्य संमोहविमूढचेताः ॥ १७ ॥
तां प्रार्थयन्तीं ललनाललामममसेवितश्रीचरणैरदृष्टां ।
वत्सां मनोरुच्चपदः स्वसारं को नानुमन्येत बुधो ऽभियातां ॥ १८ ॥
अतो भजिष्ये समयेन साध्वीं यावत् तेजो बिभृयादात्मनो मे ।
अतो धर्मान् पारमहंस्यमुख्यान् शुक्लप्रोक्तान् बहु मन्ये ऽविहिंस्रान् ॥ १९ ॥
यतो ऽभवद्विश्वमिदं विचित्रं संस्थास्यते यत्र च वावतिष्ठते ।
प्रजापतीनां पतिरेष मह्यं परं प्रमाणं भगवानजन्मः ॥ २० ॥